

سختترین دانشمندان جهان

نشریه گاردین در گزارشی شگفت انگیز لیستی از دانشمندان جهان را که به دلایل مختلف آزمایش های ترسناک یا دردآوری را بر روی خود اجرا کرده بودند، منتشر کرده و از آنها به عنوان شجاع ترین و جان سخت ترین دانشمندان جهان یاد کرده است.

نشریه گاردین در گزارشی شگفت انگیز لیستی از دانشمندان جهان را که به دلایل مختلف آزمایش های ترسناک یا دردآوری را بر روی خود اجرا کرده بودند، منتشر کرده و از آنها به عنوان شجاع ترین و جان سخت ترین دانشمندان جهان یاد کرده است. به گزارش مهر، در نوامبر سال 1908، «هنری هد» از پزشکان بیمارستان لندن مقاله علمی را با عنوان «تجربه ای انسانی در زمینه عصب ها» در نشریه Brain منتشر کرد و در آن احساسی را که در زمان قطع شدن عصب های پیرامونی در انسان به وجود می آید را تشریح کرد؛ نکته درد آور در این مقاله این است که وی برای جمع آوری اطلاعات دست خود را جراحی کرده بود.

در دنیای علم، داستان های مشابه زیادی وجود دارند و تنها افرادی که به خاطر کمبود داوطلب یا گزینه جایگزین خود را موضوع آزمایش هایشان قرار داده اند قهرمان این داستان ها نیستند، زیرا موارد بسیاری وجود دارند که با وجود در اختیار داشتن گزینه های متعدد، افراد برای نمایش قدرت خود را در معرض آزمایش های علمی وحشتناکی قرار داده اند.

نشریه گاردین در حال جمع آوری لیستی کامل از مقاوم ترین و شجاعترین و گاه جان سخت ترین دانشمندان زن و مرد را منتشر کرده است. در این لیست نمونه هایی از دانشمندان متهور، قدرتمند و الهام بخش دیده می شوند اما در برخی از مواقع، آزمایشهای انجام شده پا را از مرز منطق و عقل فراتر گذاشته اند.

هنری هد: پزشک بیمارستان لندن که بازوی خود را به منظور کشف تغییر احساس در زمان قطع شدن اعصاب پیرامونی و رها کردن آنها برای بهبود پیدا کردن، بازوی خود را تحت عمل جراحی قرار داد.

گودرون فلورژ: خانم کوهنورد اطریشی که به منظور مطالعه بر روی گرگ ها همواره در تعقیب و ردیابی آنها بود. طی یکی از سفرها وی در حالی دیده شده بود که در نزدیکی گله ای از گرگ ها، برای نزدیکتر آوردن آنها بر روی زمین دراز کشیده بود و خود را طعمه قرار داده بود.

الیزی ویدوسون: بیوشیمیدان کالج امپریال لندن به همراه همکارش رابرت مک کین به منظور بررسی آثار محدود کردن کالری بر روی سلامت بدن، رژیم غذایی شدیدی را برای مدتی طولانی بر روی خود اجرا کرد. وی از نتیجه مطالعات خود توصیه های حیاتی را برای کمک به افرادی که در کمپ های نازی برای مدتی طولانی در گرسنگی شدید قرار داشته و دچار سو تغذیه شده بودند، به دولت بریتانیا عرضه کرد.

مایک استرود: دانشمند بریتانیایی در بیمارستان عمومی ساوت هامپتون که در زمینه مقاومت انسان و محیطهای دشوار تخصص دارد. وی در چندین سفر اکتشافی قطبی حضور داشته که طی یکی از این سفرها عمل نمونه برداری از بافت ماهیچه پای خود را بدون استفاده از مواد بی حس کننده انجام داد.

لئونید روگوزوف: پزشک روسی که در سال 1960 در ایستگاه تحقیقاتی شوروی مشغول به کار بود. وی در این دوره دریافت که مبتلا به پریتونیت شده و تصمیم گرفت آپاندیس خود را جراحی کند. خودجراحی وی، دو ساعت طول کشید و وی چهار شب پس از جراحی توانست فعالیت های روزانه خود را از سر بگیرد.

سیسلی ویلیامز: یکی از اولین پزشکان زن بریتانیایی که در زمینه بیماری های کودکان تخصص داشت و رژیم غذایی غنی از پروتئینی را در حین فعالیت در آفریقا خلق کرد که جان بسیاری از انسان ها را نجات داد. طی جنگ جهانی دوم و پس از سقوط مالایا وی دستگیر شده و در دو زندان مختلف در ژاپن اسیر شد، وی در این دوره نیز به فعالیت های خود ادامه داد و با به خطر انداختن جان خود به درمان بیماران پرداخت.

جان استپ: جراح سابق نیروی هوایی آمریکا که به واسطه یک سری آزمایش هایی که به منظور شناسایی بالاترین سرعت و شتابی که انسان می تواند از آن جان سالم به در ببرد، به سریعترین مرد جهان مشهور شد. وی ماجراجویی های خود را با کمک وسیله نقلیه ای انجام می داد که به آن موتور جت وصل شده بود و نتیجه آزمایش های وی، استخوان های شکسته، شبکیه چشم متلاشی شده و چندین آسیب بدنی جدی دیگر بود.

تیموتی لیری: روانشناس آمریکایی که ریچارد نیکسون را خطرناکترین مرد آمریکا می دانست و به این شهرت داشت که به بهانه انجام مطالعات علمی به شدت از داروهای روانگردان استفاده می کند.

آیزاک نیوتن: از مشهورترین دانشمندان جهان که با آزمایش بر روی بدن خود هیچ مخالفتی نداشت، در یکی از موارد وی سوزنی را در کاسه چشم خود فرو برده و آن را به پشت کره چشمش فشرد تا انحناي آن را تغییر دهد. وی نتیجه این آزمایش را مشاهده چندین دایره سفید، سیاه و رنگی گزارش کرده است.

ادوارد هریسون: شیمی دانی که به ازای ابداع ماسک ضد گاز طی جنگ جهانی اول جان خود را از دست داد، ابدایی که جان هزاران نفر را در جنگ نجات داد. وی برای ابداع این ماسک خود را در افاق های سر بسته در معرض گازهای سمی قرار می داد و در نهایت در سن 49 سالگی جان خود را از دست داد.

لارنس پاتریک: متخصص بیومکانیک آمریکایی که در اجرای آزمایش های ساختگی تصادف های انسانی تخصص داشت. وی که از محققان دانشگاه وین استیت به شمار می رفت به بهانه یافتن روش های ایمنی در پی اطلاعاتی درباره حوادثی بود که انسان می توانست در برابر آنها دوام بیاورد. در یکی از آزمایش ها قطعه فلزی 10 کیلوگرمی به سینه وی کوبیده شد تا اثرات مخرب کیسه های هوایی درون خودروها مورد بررسی قرار گیرد. وی همچنین برای بررسی تاثیر شتاب و سرعت بالا بر بدن انسان بارها بر نقلیه های جت دار سوار شد. در آزمایشی دیگر برای درک دقیق مکانیزم خرد شدگی، وزنه ای سنگین بر روی گونه وی کوبیده شد.

آنانولی بوگروسکی: در 13 جولای 1978 این دانشمند روسی در قدرتمندترین دستگاه شتابدهنده ذره ای شوروی سابق، دچار حادثه ای کوچک شد. به دلیل نقص در تجهیزات ایمنی یک پرتو پروتونی با سر وی برخورد کرد و وی نوری درخشانتر از هزاران خورشید را در برابر چشمانش مشاهده کرد. در حالی که پزشکان از وی قطع امید کرده بودند، وی به شکلی عجیب زنده ماند و جدا از حمله های گاه و بی گاهی که به او دست می دهد، گنجایش ذهنی وی دچار آسیب دیدگی نشد.

بری مارشال: پزشک استرالیایی که یک ظرف کشت باکتری مملو از باکتری «هلیوباکتر پیلوری» را نوشید تا ثابت کند این باکتری باعث زخم معده شدید می شود، البته در نهایت موفق شد به خاطر تلاش های فراوانش جایزه نوبل را دریافت کند.